

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 2009

N:o 187—190

SISÄLLYS

N:o		Sivu
187	Valtioneuvoston asetus tilatukijärjestelmän kansallisen varannon käytöstä	2785
188	Maa- ja metsätalousministeriön asetus erikoistuista	2790
189	Maa- ja metsätalousministeriön asetus täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista	2793
190	Maa- ja metsätalousministeriön asetus perus- ja kasvulohkoista ja niiden ulko- ja sisärajoja koskevista tuen myöntämisen edellytyksistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2799

N:o 187

Valtioneuvoston asetus

tilatukijärjestelmän kansallisen varannon käytöstä

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (557/2005) 8 §:n 1 ja 4 momentin sekä 10 §:n 4 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain (557/2005) mukaisen tilatukijärjestelmän kansallisen varannon käyttöä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o

1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

2) *uudella neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009;

3) *komission asetuksella I* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o

479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 796/2004;

4) *komission asetuksella II* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 795/2004;

5) *kansallisella varannolla* uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklassa tarkoitettua varantoa;

6) *tilatukioikeudella* viljelijän uuden neuvoston asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamaa tukioikeutta sekä tilatukiasetuksen 47 ja 48 artiklan mukaisesti viljelijälle jaettua tukioikeutta;

7) *tukikelpoisella maatalousmaalla* uuden neuvoston tilatukiasetuksen 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pinta-alaa;

8) *varantohakemuksella* hakemusta, jolla haetaan kansallisesta varannosta tilatukioikeuksia, tilatukioikeuksien arvon korotusta tai tilatukioikeuksien arvon uudelleen laskentaa;

9) *tukihakemuksella* kyseisen tukivuoden tilatukijärjestelmään ja muihin pinta-alatukijärjestelmiin liittyvää hakemusta;

10) *tukivuodella* sitä vuotta, jolloin tilatukijärjestelmän mukaista tukea haetaan.

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Manner-Suomessa työ- ja elinkeinokeskus on toimivaltainen viranomainen silloin, kun tilatukioikeuksia tai tilatukioikeuksien arvon korotuksia haetaan kansallisesta varannosta uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklan ja komission asetuksen II 16, 18—23 ja 23 a artiklan perusteella sekä laskettaessa tilatukioikeuksien arvo uudelleen komission asetuksen II 7 ja 16 artiklan nojalla. Lisäksi työ- ja elinkeinokeskus on toimivaltainen viranomainen silloin, kun tilatukioikeuksia palautetaan kansalliseen varantoon uuden neuvoston tilatukiasetuksen 28 artiklan 3 kohdan ja 42 artiklan perusteella ja kun tukioikeuksien arvo lasketaan uudelleen komission asetuksen I

73 a artiklan 2 a kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sekä kun viljelijä vapaaehtoisesti palauttaa tilatukioikeuksia kansalliseen varantoon.

Ahvenanmaan maakunnassa 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Ahvenanmaan maakunnan lääninhallitus.

4 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta maataloustoimintaansa aloittaville viljelijöille

Uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisesta varannosta voidaan myöntää hakemuksesta tilatukioikeuksia komission asetuksen II 2 artiklan k alakohdassa tarkoitetuille maataloustoimintaansa aloittaville viljelijöille. Varantohakemus on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään tukikelpoisen maatalousmaan hallintaan saantia seuraavana varantohakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

Tukikelpoisen maatalousmaan, jolle tilatukioikeuksia haetaan, on tullut olla tukikelpoista 28 päivänä huhtikuuta 2006, ja se on tullut ilmoittaa vuoden 2006 tukihakemuksella lukuun ottamatta maatalousmaata, joka on ollut luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksista annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä tai maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettua viljelemättömyyssitoumuksen alaisena.

Tätä pykälää ei sovelleta, jos sille, joka on myynyt tai vuokrannut tässä pykälässä tarkoitettulle aloittavalle viljelijälle tukikelpoista maatalousmaata, on aiemmin vahvistettu tilatukioikeuksia myydyn tai vuokratun maatalousmaan perusteella.

5 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta tilusjärjestelyiden perusteella

Uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansallisesta varannosta voidaan myöntää hakemuksesta tila-

tukioikeuksia viljelijälle, joka on saanut hallintaansa vähintään viisi aaria lisää tukikelpoista maatalousmaata vuoden 2006 tukihaun jälkeen valmistuneiden tilusjärjestelyjen perusteella, jos pinta-alan kasvua ei ole aiemmin otettu huomioon tilatukioikeuksien lukumäärässä. Tilatukioikeudet voidaan myöntää tilusjärjestelyjen perusteella kasvaneelle tukikelpoiselle pinta-alalle riippumatta siitä, onko alalle aikaisemmin vahvistettu alkuperäisiä tilatukioikeuksia.

Edellä 1 momentissa tilusjärjestelyillä tarkoitetaan:

1) kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 8 luvun mukaista tilusvaihtoa ja 9 luvun mukaista uusjakoa;

2) kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/1977) 23 §:n mukaista tilusjärjestelyä;

3) maantielain (503/2005) 63 §:n mukaista tilusjärjestelyä;

4) yksityisistä teistä annetun lain (358/1962) 38 a §:n mukaista tilusjärjestelyä;

5) vesistöhankeiden johdosta suoritettavista tilusjärjestelyistä annetun lain (451/1988) 2 §:n mukaista tilusjärjestelyä;

6) ratalain (110/2007) 53 §:n mukaista tilusjärjestelyä.

Jos on kyse kiinteistönmuodostamislain 9 luvussa tarkoitettusta uusjaosta, tilatukioikeudet voidaan myöntää 1 momentin mukaisesti mainitun lain 88 §:ssä tarkoitettussa uusjakosuunnitelmassa päätettyjen tilusjärjestelyiden perusteella. Mitä edellä on säädetty omistajasta, sovelletaan myös vuokramieheen, jos vuokra-alue on kiinteistönmuodostamislain 86 §:n nojalla uusjakosuunnitelman mukaisesti siirretty toiseen paikkaan.

6 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta viljelemättömyyssitoumuksen päättymisen perusteella

Uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansallisesta varannosta voidaan myöntää hakemuksesta tilatukioikeuksia viljelijälle, jolla on hallinnassaan tukikelpoinen peltoala, jolle ei ole haettu tilatukioikeuksia tai jolle haettu tilatukioikeus on palautunut tilatukiasetuksen 45 artiklan 1

kohdan perusteella kansalliseen varantoon ja jolla on 28 päivänä huhtikuuta 2006 jälkeen päättynyt tai viimeistään kyseisen vuoden varantohaun viimeisenä hakupäivänä päättyvä luopumiseläkelain 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 9 §:ssä tai maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettu viljelemättömyyssitoumus.

7 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta komission asetuksen II 16 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa

Komission asetuksen II 16 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan mukaisesti viljelijä voi hakea maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuksensa päätyttyä sille tukikelpoiselle maatalousmaalle, jolle ei vuonna 2006 voitu kyseisen sopimuksen voimassaolon vuoksi muodostaa tilatukioikeuksia, tilatukioikeuksien vahvistamista viimeistään kyseisen sopimuksen päättymistä seuraavana varantohakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

8 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta ylivoimaisen esteen perusteella

Kansallisesta varannosta voidaan myöntää hakemuksesta tilatukioikeuksia viljelijälle, jolla on hallinnassaan peltoala, jolle ei ole aikaisemmin haettu tilatukioikeuksia ja hakematta jättämisen syynä on ollut uuden neuvoston tilatukiasetuksen 31 artiklassa tarkoitettu ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet.

9 §

Tilatukioikeuksien vahvistaminen komission asetuksen II 18 artiklassa tarkoitetuissa erityistilanteissa

Komission asetuksen II 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu määräaika on vuokrasopimuksen päättymistä seuraava varantohakemuksen viimeinen jättöpäivä.

Komission asetuksen II 23 a artiklan mukaiset tilatukioikeudet ja niiden arvonkorotukset vahvistetaan viimeistään tuomioistuinten lopullista päätöstä tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullista hallinnollista määräystä seuraavan tukihakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

10 §

Kansallisesta varannosta myönnettävien tilatukioikeuksien määrä

Viljelijälle kansallisesta varannosta uuden neuvoston tilatukiasetuksen 41 artiklan nojalla myönnettävien tilatukioikeuksien lukumäärä määräytyy komission asetuksen II 6 artiklan 2 ja 3 kohta huomioon ottaen viljelijän varantohakemuksessaan ilmoittaman, hänen hallinnassaan kyseisenä vuonna viimeistään 30 päivänä huhtikuuta olevan tukikelpoisen maatalousmaan pinta-alan mukaisesti. Tukikelpoisen maatalousmaan hallinnasta on esitettävä luotettava kirjallinen selvitys.

11 §

Kansallisesta varannosta myönnettävien tilatukioikeuksien arvo

Kansallisesta varannosta 4—9 §:n nojalla myönnettävien tilatukioikeuksien arvo on kyseisen tukikelpoisen maatalousmaan sijainnin mukaisen tukialueen alueellisen tasatuen suuruisen, sellaisena kuin se on varannosta myönnettäessä.

12 §

Tilatukioikeuksien arvon laskeminen uudelleen komission asetuksen II 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa

Jos viljelijälle on vahvistettu tilakohtaisia lisäosia ja jos viljelijän hallinnassa viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kyseisenä vuonna olevan tukikelpoisen maatalousmaan pinta-ala on vähentynyt 5 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tilusjärjestelyjen seurauksena vähintään 50 prosenttia vuonna 2006 ilmoitetusta tukikelpoisen maatalousmaan pinta-alasta, viljelijä voi hakea tilatukioikeuksien arvon

uudelleen laskentaa siten kuin siitä säädetään komission asetuksen II 7 artiklassa.

Hakemus on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään tukikelpoisen maatalousmaan vähenemistä seuraavana varantohakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

13 §

Tilatukioikeuksien luovuttaminen kansalliseen varantoon

Viljelijä voi luovuttaa vapaaehtoisesti tilatukioikeuksiaan kansalliseen varantoon. Viljelijä voi myös luovuttaa kansallisesta varannosta myönnetyn lisäosan arvon tai osan siitä takaisin kansalliseen varantoon.

14 §

Tilatukioikeuksien siirtäminen kansalliseen varantoon komission asetuksen I 73 a artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa

Komission asetuksen I 73 a artiklan 1 ja 2 a kohdassa tarkoitettua menettelyä ei sovelleta tapauksiin, joissa perusteettomasti myönnettyjen tilatukioikeuksien tasatukiosuuksien arvo on yhteensä enintään 50 euroa.

Jos perusteettomasti myönnettyjä tilatukioikeuksia siirretään valvonnan seurauksena kansalliseen varantoon komission asetuksen I 73 a artiklan 2 a kohdan tarkoittamissa tapauksissa, toimivaltaisen viranomaisen on verrattava kyseisenä tukivuonna valvonnassa mitattua pinta-alaa ja tilatukioikeuksien vahvistamisen perusteena vuonna 2006 ollutta tai valvonnassa vuoden 2006 jälkeen korjattua pinta-alaa keskenään virheellisesti vahvistetun pinta-alan selvittämiseksi.

15 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan tilatukijärjestelmän tilatukioikeuksien siirroista ja kansallisen varannon käytöstä 25 päivänä tammi-

kuuta 2007 annettu valtioneuvoston asetus (46/2007) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 188

Maa- ja metsätalousministeriön asetus erikoistuista

Annettu Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n, sellaisena kuin se on laissa 423/2007, ja maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n, sellaisena kuin se on laissa 428/2007, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee seuraavia Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamia erikoistukia:

1) yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetty energiakasvituki;

2) yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009, jäljempänä *neuvoston tilatukiasetus*, säädetty:

- a) tärkkelysperunan tuki;
- b) valkuaiskasvipalkkio;
- c) siementuki;
- 3) maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyjä maataloustuotteita koske-

vista erityissäännöksistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetty kuivatun rehun tuki.

2 §

Edustavat satotasot energiakasvituuessa

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004, jäljempänä *soveltamisasetus*, 26 ja 153 artiklan tarkoittamat edustavat satotasot eli raaka-aineen toimituksen vähimmäismäärät ovat kiloina hehtaaria kohti:

- a) rypsilä ja rapsilla 1 100;
- b) öljypellavalla 650;
- c) sinapilla 1 000;
- d) kuminalla 500;
- e) ohralla, kauralla ja vehnällä 3 000;
- f) rukiilla 2 000;
- g) öljyhampulla 900;
- h) auringonkukalla 1 100;
- i) hampulla varsien kuiva-ainesato 5 000;
- j) maissilla kuiva-ainesato 12 000;
- k) nurmikasveilla 15 500; ja
- l) ruokohelvellä kuiva-ainesato 3 000.

Edellä 1 momentissa säädetyissä edustavan sadon kilomäärissä öljyhampun, ohran, kauran, vehnän ja rukiin kosteusprosentti on enintään 14 ja rypsin ja rapsin enintään yhdeksän. Näiden sopimuskasvien sato voidaan toimittaa jalostajalle tai keräilijälle myös kuivempuna tai kosteampuna, kunhan toimitetun sadon kilomäärä vastaa mainitun määrityskosteuden mukaista edustavaa satotasoa. Edellä 1 momentin a—h kohdassa tarkoitettujen kasvilajien oljet ja varret voidaan laskea mukaan hyvän viljelytavan mukaisesti täystiheäksi kylvetyn kasvin raaka-aineen edustavaan satoon, jos ne toimitetaan samalle ensijalostajalle tai keräilijälle jyvä- tai siemensadon yhteydessä ja edelleen tukijärjestelmän edellyttämään käyttöön.

Monivuotisille kasveille, ruokohelpeä ja monivuotisia nurmikasveja lukuun ottamatta, ei aseteta soveltamisasetuksen 26 artiklan tarkoittamaa edustavaa satotasoa energiakasvitukijärjestelmässä.

3 §

Viljelijän ilmoitus tilatason energiakäytön lohkojen korjuusta

Viljelijän on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle energiakasvituen sitoumuslohkojen korjuuajankohdan yhteydessä, jos 2 §:ssä säädetty edustava satotaso ei todennäköisesti täyty.

4 §

Tilatason energiakäyttö energiakasvituuessa

Viljelijä voi:

1) käyttää CN-koodiin 1205 10 90 kuuluvaa rypsiä tai rapsia tai niistä jalostettua polttoainetta energian lähteenä tilan rakennusten lämmityksessä tai tilalla käytettävissä työkooneissa ja -laitteissa;

2) jalostaa nurmikasveja CN-koodiin 2711 29 00 kuuluvaksi biokaasuksi, joka käytetään tilalla.

Energiakasveina käytettävien rypsin, rapsin, ruokohelven ja nurmikasvien 2 §:n mukainen edustava raaka-ainemäärä on käytettävä soveltamisasetuksen 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti tilatason energiaksi viimeis-

tään sadonkorjuuvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

5 §

Sopimus energiaraaka-aineen tuottamisesta

Viljelijän ja raaka-aineen ensijalostajan tai keräilijän välinen sopimus energiakasvien raaka-aineen tuottamisesta on tehtävä siten kuin soveltamisasetuksen 25 artiklassa säädetään.

6 §

Sitoumus energiaraaka-aineen tuottamisessa

Soveltamisasetuksen 33 artiklan mukaisesta CN-koodiin 1205 10 90 kuuluvan rypsin ja rapsin sekä nurmikasvien, jotka jalostetaan CN-koodiin 2711 29 00 kuuluvaksi biokaasuksi, tilatason energiakäytöstä viljelijän on tehtävä sitoumus siten kuin soveltamisasetuksen 33 artiklan 2 kohdassa säädetään.

7 §

Asiakirjat, jotka jalostajien ja keräilijän on säilytettävä energiakasvituuessa

Keräilijän ja jalostajien säilyttämistä asiakirjoista on käytävä ilmi vähintään soveltamisasetuksen 38 artiklassa säädetyt tiedot. Asiakirjat on säilytettävä vähintään tuen hakuvuoden sekä sitä seuraavien kolmen kalenterivuoden ajan.

8 §

Valkuaiskasvin ja viljan seoskasvusto valkuaiskasvipalkkiassa

Viljan ja neuvoston tilatukiasetuksen 79 artiklassa tarkoitettujen valkuaiskasvien seoskasvusto on tukikelpoinen, jos kasvulohkolle on kylvetty valkuaiskasvin ja viljan siemen-seosta niin, että valkuaiskasvin ja viljan yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina yli 50 prosenttia on valkuaiskasvin siementä.

9 §

Makean lupiinin hyväksytyt siemen

Makean lupiinin osalta on sallittua käyttää

omalla tilalla viljeltyä hyväksytyyn lajikkeen siementä. Siemenen alkuperä on pystyttävä osoittamaan.

10 §

Valkuaiskasvipalkkioon vaikuttavista poikkeuksellisista sääolosuhteista ilmoittaminen

Jos viljelijä vetoaa neuvoston tilatukiasetuksen 80 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen sääolosuhteeseen, viljelijän on ilmoitettava asiasta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle välittömästi, kun poikkeuksellisten sääolosuhteiden vaikutukset valkuaiskasvipalkkiolohkojen kasvustoon on havaittu.

Viljelijän on 1 momentissa mainituissa tapauksissa säilytettävä valkuaiskasvipalkkiolohkojen kasvusto kylvämättä uutta kasvustoa tilalle. Säilytystä on jatkettava elokuun 15 päivään saakka. Luomutila voi, jos se on rikkaruohon torjunnan kannalta välttämätöntä ja asianomainen työ- ja elinkeinokeskus on tarkastanut tuhoutuneen alan, muokata alaa ennen edellä mainittua määräaikaa.

11 §

Kuivattujen rehujen tuotantotuki

Kuivattujen rehujen tuotantotuki maksetaan kuivaamolle viherheinälohkon raaka-aineesta kuivatun rehun perusteella.

Kuivaamon tekemässä sopimuksessa on oltava tiedot sopimuskasvulohkoista, joilla raaka-ainetta viljellään sekä viittaus tukihakemukseen siten kuin siitä kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neu-

Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

voston asetuksen (EY) N:o 1786/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 382/2005 14 artiklassa säädetään. Kuivaamon on ilmoitettava 31 päivänä maaliskuuta varastossa olleen kuivatun rehun määrä vuosittain viimeistään 10 päivänä huhtikuuta työ- ja elinkeinokeskukselle.

12 §

Tukikelpoisuuden vähimmäisedellytykset

Kaikissa pinta-alaperusteisissa erikoistuissa pienin tukikelpoiseksi hyväksyttävissä oleva kasvulohko on 0,05 hehtaaria.

13 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Soveltamisasetuksen tarkoittamia toimivaltaisia viranomaisia ovat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, tullilaitos, työ- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan erikoistuista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (282/2008).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 189

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista**

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on laissa 423/2007, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan toimenpiteisiin, joita suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksena koko Suomen alueella. Nämä toimenpiteet määritellään tässä asetuksessa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009, jäljempänä *neuvoston tilatukiasetus*, 6 artiklassa ja kyseisen asetuksen liitteessä III edellytetyllä tavalla.

Tätä asetusta sovelletaan myös toimenpiteisiin, joita Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä *EY:n maaseutuasetus*, 37, 39 ja 40 artiklassa tarkoitettuja tukia sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea saavan viljelijän on noudatettava koko maatilallaan hyvän maatalouden ja ympä-

ristön vähimmäisvaatimuksena Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman soveltamisalueella.

Tätä asetusta sovelletaan myös toimenpiteisiin, joita kansallisista maa- ja puutarhatalouden tuista annetun lain (1559/2001) 10 a §:ssä tarkoitettua luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa sekä edellä mainitun lain 10 b §:ssä tarkoitettua tukea saavan viljelijän on noudatettava hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksena Manner-Suomessa. Asetusta sovelletaan myös soveltuvin osin toimenpiteisiin, joita vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (41/2009) 2 luvussa tarkoitettua tukea saavan viljelijän on noudatettava hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksena.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *suorilla tuilla* neuvoston tilatukiasetuksen liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä viljelijälle myönnettäviä tukia;

2) *hoidetulla viljelemättömällä pellolla* tuotantoon käyttämättömiä peltoja, jotka voivat olla luonnonhoitopeltoja tai kesantopeltoja;

3) *luonnonhoitopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat monivuotisia

nurmipeltoja tai riista-, maisema- taikka niitykasveilla kylvettyjä monimuotoisuuspeltoja, jotka on tukihakemuksella ilmoitettu Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnan mukaisiksi luonnonhoitopelloiksi;

4) *kesantopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat viher-, sänki- tai avokesantoa;

5) *viherkesannolla* yksi- tai monivuotisilla riista-, maisema- tai nurmikasveilla kylvettyjä peltoja;

6) *avokesannolla* peltoja, jotka ovat kasvu-kaudella ilman kasvipeitettä tai sänkeä;

7) *viljellyllä pellolla* kasvien tuotantoa varten viljeltyä peltoa, jota viljellään hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen;

8) *pysyvällä laitumella* maata, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole kuulunut viiteen tai yli viiteen vuoteen tilan viljelykiertoon;

9) *komission asetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 796/2004.

3 §

Maaperän suojeleminen eroosiolta

Vesistöjen ja valtaojien varsilla oleville peltolohkoille on jätettävä vähintään 60 senttimetrin levyinen, muokkaamaton piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita. Piennarta ei tarvitse jättää, jos

1) pellon ja uoman välillä on metsää, tonttimaata, tiealuetta tai muuta aluetta vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse pellolle;

2) pellon ja uoman välillä on aina vähintään keskimäärin 10 metriä pensaikkoa, jouto- tai kitumaata tai vastaavaa eikä vesi tulvankaan aikana nouse pellolle; tai

3) pelto sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois esimerkiksi pumppaamalla.

Hoidetut viljelemättömät pellot on pidettävä pääsääntöisesti kasvipeitteisinä tai sängin peittäminä ja niiden kasvusto on uusittava tarvittaessa. I ja II-luokan pohjavesialueilla hoidettujen viljelemättömien peltolohkojen on oltava kasvipeitteisiä. Hoidetun viljelemättömän pellon nurmikasvusto on kylvetävä, jos lohkolle ei ole ennestään kylvettyä nurmea, 30 päivään kesäkuuta mennessä siten, että käytetään riittävää määrää nurmi- tai heinäkasvien siementä. Nurmikasvien siemenseoksessa voi olla mukana myös niittykasvien siemeniä. Nurmikasvien siemenseoksessa voi olla mukana myös niittykasvien siemeniä. I- ja II-luokan pohjavesialueilla perustettavan uuden hoidetun viljelemättömän pellon siemenseoksen painosta enintään 20 prosenttia voi olla typensitojakasvin siementä. Typensitojakasveilla tarkoitetaan apiloita, virnoja, sinimailasta, vuohenhernettä, mesiköitä ja muita vastaavia kasveja. Viljelijän on pyynnöstä osoitettava siemenseoksen sisältö. Hoidetulla viljelemättömällä pellolla voidaan kasvattaa myös riista-, maisema- ja niitykasveja sekä näiden kasvien seoksia.

Hoidetun viljelemättömän pellon kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan poiketa erityisistä syistä, esimerkiksi silloin, kun pellon viljelykuntoa parannetaan torjumalla vaikeasti hävitettäviä rikkakasveja tai tekemällä lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä. Erityisistä syistä pientareilla voidaan sallia myös rikkakasvien pesäketorjunta rikkakasvihävitteillä. Lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä voivat olla esimerkiksi salaojitus, kalkitus sekä valtaojien kaivuu ja perkaus. Kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain lyhytaikaisen kunnostustoimenpiteen edellyttämässä laajuudessa. Hoidetun viljelemättömän pellon kasvipeitteisyysvaatimuksesta ei ole mahdollista poiketa, jos kyseessä on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettava lohko.

Hoidettu viljelemätön pelto voi olla avokesantoa vain 3 momentissa tarkoitettujen erityisten syitten perusteella. Sänkikesannon on oltava edellisen tai sitä vanhemman kasvukauden viljan, öljykasvien, kuitukasvien tai siemenmausteiden sängin peittämää ja

muokkaamatonta. Valtaojien tai valtaojaa suurempien vesiuomien varsilla, tulvanalaisilla alueilla taikka talousvesikaivojen ympärillä sijaitsevien hoidettujen viljelemättömien peltolohkojen on oltava sänkikesantoa, jos ne eivät ole kasvipeitteisiä.

4 §

Viljellyn pellon hoito

Viljelty pelto on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos on kyse asetuksen liitteessä tarkoitetuista puutarhakasveista, joita ei kylvetä edellä mainittuun päivämäärään mennessä, lohkolle on kylvettävä esikasvi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos lohkolle istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia tai parsakaa- lia, esikasvia ei tarvitse kylvää. Viljelytapaan kuuluu myös kasvinsuojelusta huolehtiminen, mikä voi tapahtua kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on pyrittävä korjuu- ja markkina- kelpoisen sadon tuottamiseen. Jos pellolta ei korjata satoa, pellon tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että pel- lolle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto.

5 §

Viljelykierto

Maatilalla, jolla on käytössään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 2 artiklan a kohdassa tarkoitettua maatalousmaata, on oltava toukokuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana vähintään kahta eri viljelykasvia tai muuta maatalousmaan hoito- tai käyttömuotoa. Vil-

jelykiertovaatimuksen täyttää myös yksi viljelykasvi ja yksi muu maatalousmaan hoito- tai käyttömuoto. Yhtä viljelykasvia tai maatalousmaan hoito- tai käyttömuotoa on oltava yhtenäinen ala, jonka koko on vähintään 0,05 hehtaaria. Hoito- tai käyttömuodoksi ei hyväksytä viljelemätöntä tai tilapäisesti viljelemätöntä alaa. Viljelykiertovaatimus ei koske kasvihuonealoja eikä maatiloja, joilla on käytössään ainoastaan nurmikasvien tai pitkäikäisten viljelykasvien alaa. Pitkäikäisiin viljelykasveihin luetaan mansikka, herukat, muut hedelmä- ja marjakasvit sekä näiden taimitarhat, vähintään viisivuotiset koristekasvit, leikkovihreä, leikkohavut, punontatar- koitukseen kasvatettavat koristepajut, lyhyt- kiertoiset energiapuut ja pellolla olevat met- säpuiden taimitarhat.

6 §

Hoidetun viljelemättömän pellon hoito

Hoidettu viljelemätön pelto on säilytettävä sellaisessa kunnossa, ettei sen käyttö maata- loudellisiin tarkoituksiin vaarannu. Hoidet- tuja viljelemättömiä pelloja saa hyödyntää taloudellisesti.

Monivuotista viherkesantoa voidaan lan- noittaa ainoastaan perustamisen yhteydessä ottaen huomioon mitä lannoittamisesta on säädetty valtioneuvoston asetuksessa maata- loudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000) ja Ahven- maalla maataloudesta peräisin olevien nit- raattien vesiin pääsyn rajoittamisesta an- netussa Ahvenanmaan maakunnan hallituksen päätöksessä (ÅFS 79/2000). Luonnonhaitta- korvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 5 §:n 1 momentissa tarkoi- tetun sitoumuksen tehneiden viljelijöiden on lisäksi otettava huomioon mitä lannoittami- sesta on määrätty sitomusehdoissa.

Viherkesannot sekä tarvittaessa avo- ja sänkikesannot, on niitettävä kerran kasvukau- den aikana 31 päivään elokuuta mennessä. Luonnonhoitopellot, jotka ovat monivuotisia nurmipelloja, on niitettävä kerran kolmessa vuodessa. Niittovelvoitetta ei sovelleta ruo- kohelven viljelyssä, jos hoidetun viljelemät-

tömän pellon taloudellinen hyödyntäminen energiakäyttöön edellyttää sadonkorjuuta kasvukautta seuraavan vuoden kevättalvella tai jos on kyse kyseisenä vuonna perustetusta kasvustosta. Edellä mainittuja kesantopeltoja on myös hoidettava niittämällä, muokkaamalla, kasvinsuojeluaineilla tai muulla vastaavalla tavalla siten, että rikkakasvien leviäminen estyy. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon rikkakasvien torjunnan onnistumisen lisäksi luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu. Viherkesannon laidunnus on sallittu, jos pellon pinta säilyy heinä- ja nurmipeitteisenä.

Kesantopellon kasvuston päättäminen voidaan tehdä kemiallisesti tai mekaanisesti 1 päivästä syyskuuta alkaen. Kasvusto voidaan päättää edellä mainittua ajankohtaa aiemmin, jos kesantopellolle kylvetään nurmikasveja tai syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja. Kesantopellon muokkaus ja lannoitus on tällöin ajoitettava kylvön yhteyteen.

7 §

Maaperän kunnosta ja ympäristöstä huolehtiminen

Pellolla olevan oljen polttoa on vältettävä. Oljen poltto on sallittu ainoastaan, jos se on välttämätöntä kylvön onnistumisen, hukkakauran ja muiden rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisien torjunnan kannalta.

Märiillä pelloilla ja erityisesti hoidetuilla viljelemättömillä peltolohkoilla on vältettävä raskailla koneilla ajoa maaperän tiivistymisen ehkäisemiseksi.

8 §

Hukkakauran leviämisen estäminen

Hukkakauran saastuttamalla peruslohkolla on huolehdittava hukkakauran torjunnasta joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) ja Ahvenanmaalla hukkakauran torjunnasta annetun maakuntalain (ÅFS 68/1977) mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen antamaa hukkakauran torjuntaohjetta tai torjuntasuunnitelmaa on noudatettava.

9 §

Maaston ominaispiirteiden säilyttäminen

Peltoympäristön ominaispiirteiden säilyttämiseksi peltoalueiden sisällä sijaitsevat pienet puu- ja pensasryhmät sekä kivisaarekkeet on säilytettävä. Näitä ei saa raivata pelloksi. Viljelyteknisistä syistä olennaiset viljelyesteet, ei kuitenkaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:n ja Ahvenanmaalla luonnonsuojelusta annetun maakuntalain (ÅFS 82/1998) mukaisia suojeltuja luontotyyppisiä, on yksittäistapauksissa mahdollista poistaa. Tällaisesta poistamisesta ja sen perusteluista on kuitenkin ilmoitettava etukäteen kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

10 §

Pysyvä laidun

Pysyvä laidun on komission asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pysyvien laitumien viiteosuuteen ja vuosittaiseen osuuteen laskettavaa alaa edellyttäen, että tarkasteltavina vuosina

1) sitä on käytetty komission asetuksen 2 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen heinä- tai nurmirehukasvien kasvattamiseen; ja

2) se on enintään kolmasosalta alueen pinta-alasta puiden tai pensaiden peittämää ja alueella kasvaa enintään 50 puuta hehtaarilla.

Edellä 1 momentissa säädetyn lisäksi edellytetään, että ala tarkasteluajankohtia edeltävien viiden vuoden aikana:

1) on kasvanut komission asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla vain heinä- tai nurmirehukasveja;

2) ei ole ollut ilmoitettuna vuosittaisella tukihakemuksella komission asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa lueteltuna kesantona; ja

3) ei ole kuulunut viljelykiertoon; heinä- tai nurmirehukasveilla ollut ala katsotaan peltoalaksi, jos viljelijä osoittaa pellon olleen osana viljelykiertoa.

Pysyväksi laitumeksi ei hyväksytä alaa, joka

1) on tuotannonmuutositoumuksen, luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun viljelemättömyysitou-

muksen, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksista annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä tarkoitetun viljelemättömyyssitoumuksen tai maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitetun viljelemättömyyssitoumuksen alaisena;

2) on ilmoitettu vähintään yhtenä vuonna tukihakemuksella seoskasvustona, jossa on ollut mukana muita kuin heinä- ja nurmirehu- kasvien siemeniä viiden tarkasteluajankohtaa edeltävän vuoden aikana; tai

3) sisältyy maatalouden ympäristötuen 5-, 10- tai 20-vuotiseen erityistukisopimukseen silloin kun kyseinen sopimusala on tehty peltoa koskeväksi.

Ensimmäisessä momentissa tarkasteltavat vuodet tarkoittavat vuotta 2003 ja kyseistä tukivuotta. Toisessa ja kolmannessa momentissa tarkasteluajankohdat tarkoittavat 30 päivää toukokuuta 2003 sekä kyseisen tukivuoden tukihakemuksen viimeistä jättöpäivää.

11 §

Pysyvän laitumen säilyttäminen

Komission asetuksen (EY) 3 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetulla tavalla pysyvänä laitumena oleva maa-ala on pääsääntöisesti säilytettävä mainitun ja 4 artiklan mukaisesti pysyvänä laitumena. Vaatimus ei koske aloja, jotka metsitetään ympäristönäkökohdat huomioon ottaen neuvoston tilatukiasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Jos komission asetuksen (EY) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvän laitumen osuus maatalousmaan kokonaispinta-alasta kansallisella tasolla laskee jonain vuonna yli 5 prosenttia suhteessa saman asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettavaan vuoden

2003 viiteosuuteen, suoria tukia saavien viljelijöiden on haettava ennakkolupaa maan käyttötavan muuttamiseen myöhemmin säädettävällä tavalla. Jos viljelijällä on voimassa oleva maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus, kyseiseen sopimukseen sisältyvää laidunalaa ennakkolupamenettely ei koske.

12 §

Pysyvän laitumen hoito

Jos lohkoja, jotka on ilmoitettu pysyväksi laitumeksi, ei laidunneta, ne on säilytettävä avoimena niittämällä. Niiton ajankohdassa ja toteuttamisessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu. Sellaisilta lohkon osilta, joita ei voida niittää, on raivattava vesakko ja puiden taimet tarvittaessa. Viljelijä voi hyödyntää niittojätteen halutessaan. Niittojätettä ei kuitenkaan ole välttämättä korjattava pois laitumelta.

Pysyvällä laitumella ei ole eläinten laidunamisvaatimusta, eikä sen tarvitse olla aidattu alue.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista 16 päivänä maaliskuuta 2006 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (183/2006) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

Puutarhakasvit

Puutarhakasveihin luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan koristekasveja, vihanneksia, siemenmausteita, mauste- ja lääkekasveja. Koristekasveilla tarkoitetaan tässä yksi- ja monivuotisia avomaalla leikko- ja kuivakukiksi viljeltyjä koristekasveja. Vihanneksiin luetaan myös muun muassa tilli, persilja ja piparjuuri sekä monivuotiset vihannekset kuten maa-artisokka, raparperi ja parsat. Siemenmausteisiin luetaan muun muassa korianteri, kumina ja sinapit. Mauste- tai lääkekasveihin voidaan lukea muun muassa basilika, etelänarnikki, helokki, iisoppi, kamomilla-saunio, kangasajuruoho, kehäkukka, keltakatkero, kesäkynteli, kissanminttu, koiruoho,

kultapiisku, liperi, maraljuuri, maurinmalva, maustekirveli, maustemeirami, mintut, mäki-kuisma, särmäkuisma, mäkimeirami, niittyhumala, nokkonen, ei kuitenkaan kuitunokkonen, punahattu, purasruoho, rakuuna, ratamot, reunuspäivänkakkara, rohtoraunioyrtti, rohtosormustinkukka, rohtovirmajuuri, ryytisalvia, saksankirveli, siänkärsämö, sitruunamelissa, takiaiset, timjami, tuoksuampi-aisyrtti, ukontulikukka, rohtotulikukka, unikko, öljyunikko, villasormustinkukka, väinönputki, yrtti-iiso ja lääkepaju. Lääkepajun viljelystä edellytetään sopimusta lääketehaan kanssa.

N:o 190

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**perus- ja kasvulohkoista ja niiden ulko- ja sisärajoja koskevista tuen myöntämisen edellytyksistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* perus- ja kasvulohkoista ja niiden ulko- ja sisärajoja koskevista tuen myöntämisen edellytyksistä 30 päivänä maaliskuuta 2007 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (329/2007) 1 §, 2 §:n 2 kohta, 4 §, 5 §:n 3 momentti sekä 7 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Sovellettamisala

Tätä asetusta sovelletaan perus- ja kasvulohkojen ulko- ja sisärajoja koskeviin tuen myöntämisen edellytyksiin seuraavien tukijärjestelmien ja tukien osalta:

1) yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston ja IV osaston 2, 3 ja 5 jakson tukijärjestelmät;

2) yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvun tukijärjestelmä;

3) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 V ja VI luvuissa tarkoitettut tuet, jotka ovat osa Euroopan yhteisöjen komission hyväksymää Manner-Suomea koskevaa horisontaalista maaseudun ke-

hittämisohjelmaa vuosille 2000—2006 sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 37 ja 39 artiklassa tarkoitettut tuet, jotka ovat osa Euroopan yhteisöjen komission hyväksymää Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaa vuosille 2007—2013;

4) maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 9 §:ssä tarkoitettut kasvintuotannon tuet sekä 10 a §:ssä tarkoitettut tuet.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon kuuluvaa yhtenäistä aluetta, jolla viljellään yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, jota pidetään hoidettuna viljelemättömänä tai jota käytetään muihin tarkoituksiin;

4 §

Peruslohkon rajan määrittäminen

Peruslohkon raja on pellon reunassa, jos peruslohkoa rajaa vesistö, tie, metsä, omistusoikeuden raja, tuotantoalueen raja, tilatukiominaisuus, kunnan raja tai muu vastaava raja.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 190

5 §

Reunaojan hyväksyminen perus- ja kasvulohkon alaan

Poiketen siitä, mitä edellä 2 momentissa säädetään, voidaan täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (189/2009) mukainen piennar, maatalouden ympäristötuen ehtojen mukainen piennar, keskimäärin enintään kolmen metrin suojakaista, ympäristötuen ehtojen mukainen muu alue, taikka viljelytekninen päiste vesistön tai valtaojaksi luokitellun reunaojan varrella hyväksyä perus- ja kasvulohkon tukikelpoiseen pintaalaan. Viljelyteknistä päistettä ei kuitenkaan voida hyväksyä edellä mainittuun pintaalaan, jos on kyse vilja-, öljy- tai valkuaiskasvien viljelystä.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

7 §

Puisten ja pensoittuneiden alueiden vähentäminen

Puut ja pensaikot on vähennettävä peruslohkon alasta. Vähennystä ei kuitenkaan tehdä, jos kyseessä on täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 10 §:ssä tarkoitetun pysyvän laitumen tukikelpoisuus-edellytykset täyttävä kasvulohko.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 187—190, 2 arkkia